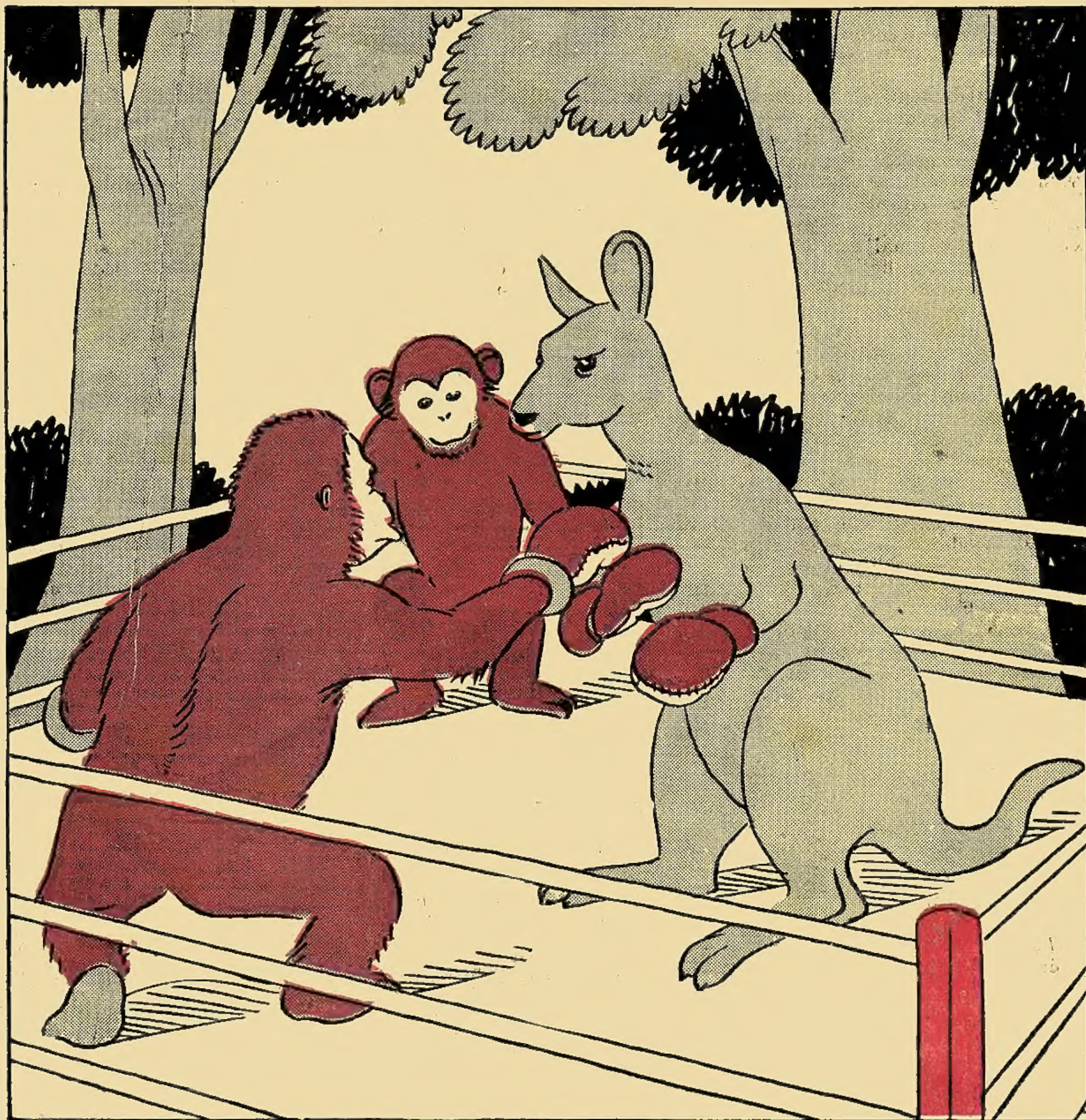
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 17 APRIL 1941

„HET LUSTIGE RONDJE"

DE LES VOOR ZOETELIKJE

Wie of Zoetelikje wel was? Zoetelikje was een beertje, een écht, levend beertje. Eigenlijk was hij nog niet veel groter dan een speelgoedbeer, maar ondeugend dat hij kon zijn! En omdat hij bovendien ook nog heel erg snoeplustig was, werd hij Zoetelikje genoemd. Als moeder eens niet thuis was, zocht hij altijd naar de suikerpot of ander lekkers, en dat is natuurlijk ook voor een berenjongetje niet aardig. Hij had dus wel een goede naam, vind je ook niet?

Vader had hem al zo vaak gezegd, dat snoeplust niet alleen een lelijke eigenschap is, maar voor een beertje ook gevaarlijk kan zijn. Want wat was onlangs nog met het dochtertje van buurman gebeurd? Ze zag op zekere dag juist aan de zoom van het woud een hoopje heerlijke worteltjes liggen. En was ze nu maar niet zo nieuwsgierig geweest en zo dol op worteltjes, dan had ze misschien wel begrepen, dat die daar door mensen waren neergelegd, die haar wilden vangen. Maar nee, hoor! Door haar snoeplust gedreven, liep ze recht op de worteltjes aan en.... bom! daar viel ze in een diepe put. Wel een uur lang sprong ons beertje tegen de steile wanden van de put op, maar aan vluchten viel niet te denken. Doodmoe van inspanning bleef ze eindelijk hijgend op de bodem van de put zitten en gromde nijdig. Gelukkig was nog juist bijtijds vader beer voorbijgekomen, die haar redde, anders was ze zeker door de mensen meegenomen en, ver van huis, in een circus of dierentuin terechtgekomen.

Nu denken jullie zeker, dat Zoetelikje voortaan wel wat voorzichtiger zal zijn geweest. Ach, het is met ondeugende beertjes al net als bij ons. Ondanks alle waarschuwingen van vader en moeder blijf je nét zo lang snoeplustig, tot je een gevoelige les krijgt. Zo verging het Zoetelikje óók. Hoewel moeder hem verboden had, alleen het bos in te gaan, was hij weer eens ongehoorzaam geweest en liep nu ver van het hol te zoeken of hij niet iets van zijn gading kon vinden. Geen wonder dus, dat hij danste van plezier, toen hij een bijenkorf zag staan, waarin de heerlijkste honing zat. En daar de nijvere bijtjes waren uitgevlogen om uit de bosbloempjes nog meer honing te halen, dacht Zoetelikje:

Nou, ik geloof, dat ik juist op het goede ogenblik kom. De bijenfamilie is uit, dus kunnen ze mij hier geen kwaad doen. Laten ze nog maar een poosje wegblijven, dan kan ik hier op m'n gemak snoepen naar hartelust.

Het werd een echte smulpartij, het leek wel Luilekkerland. Zoetelikje at zijn buikje dik en rond, en hij was zó hebzuchtig, dat hij al de honing uit de korf nam.

„Ziezo, nu heb ik morgen ook nog wat te snoepen," grinnikte hij. „De honing, die ik meeneem, zal ik goed verstoppen."

En weet je, wat Zoetelikje toen deed? Hij vond een oude bloempot, zette die onderstboven op de grond en daaronder legde hij de honing.

Nu zal toch zeker niemand hem kunnen vinden, dacht hij.

Moe van al het honinglikken, viel Zoetelikje eindelijk naast de bloempot in slaap. O, wat had hij heerlijk gesmuld! Ik geloof, dat hij droomde van een land, waar enkel honing was, die hij maar voor het oplikken had.

Inmiddels waren de bijen naar de korf teruggekeerd en hoe teleurgesteld die waren toen ze zagen, dat de honing, waarvoor ze zo hard hadden gewerkt, verdwenen was, behoef ik wel niet te vertellen.

„Dat kan alleen Zoetelikje hebben gedaan," zoemde een grote bij kwaadaardig. „Want Zoetelikje is de ondeugendste en snoeplustigste van alle beren. Maar we zullen hem zoeken en voor zijn hebzucht straffen."

„Ja, Zoetelikje moet een gevoelige les hebben," zoemden ontelbare bijen. Toen vlogen alle bijen weer uit, o, wel duizenden. En eindelijk vonden ze de slapende Zoetelik, die zich nog van geen

naderend gevaar bewust was. Sommige bijen wilden maar dadelijk op Zoetelikje aanvallen, maar andere waren verstandiger en zoemden: „Laten we eerst onze honing terugbrengen, die Zoetelikje onder de bloempot heeft verstopt."

Door het ronde gaatje, dat in de bloempot zat, kropen de bijen naar binnen en haalden eerst alle honing terug, die het beertje zo netjes had opgeborgen.

Nadat ze de honing weer in de korf hadden gebracht, kwamen ze nog eens terug. En hoe zij toen Zoetelikje wekten uit zijn mooie droom, zal hij zeker nooit vergeten!

Wel twintig bijen gingen op de punt van Zoetelikje's neus zitten en staken er toen diep haar angel in.

„Au! Au!" schreeuwde Zoetelikje, die van pijn wakker werd. Eerst wilde hij overhaast vluchten, maar toen dacht hij ineens aan de honing onder de pot. Haastig pakte hij de bloempot, maar de honing was er niet meer in, want die hadden de bijen in de korf teruggebracht. Het schrokkige beertje had er niet aan gedacht, dat er een gaatje in de bodem van de pot was, waardoor de bijen de honing terug konden halen.

Maar veel tijd om zich te bedenken had Zoetelikje niet. Boos zwermden de bijen om hem heen en staken hem overal waar ze hem maar konden raken. Door al die bijensteken zwol zijn neusje heel erg op, en van schrik en pijn holde hij naar huis.

Toen de andere beertjes en vader en moeder hem met zo'n rare neus zagen aankomen, lachten ze hem hartelijk uit. Iedereen lachte, alleen Zoetelikje niet. Hij schaamde zich over zijn domheid en riep maar aldoor:

„O, wat doet dát een pijn!"

„Ja, ja," zei moeder, terwijl zij zijn neusje verbond, „wie zo ongehoorzaam is en nooit naar goede raad wil luisteren, moet maar eens voelen."

Zoetelikje liep lang met een verbonden neusje, tot spot van al zijn berenmakkertjes. Het was dan ook wel een pijnlijke les voor den kleinen snoeper geweest. Maar Zoetelikje had door dit avontuur geleerd, dat ook een beertje niet straffeloos kan snoepen van wat anderen met veel moeite hebben vergaard. En ik denk, dat Zoetelikje die les wel nooit zal hebben vergeten!

WILLY SCHERMELÉ

HOE KIKO ZIJN STAART VERLOOR

In de dagen, dat Kiko, de oude chimpansee, nog jong was, had hij, net als de andere apen, een mooie lange staart. Hij was zo behendig en moedig, dat zelfs de panter hem geen haarbreed in de weg durfde te leggen. Ook Snap, de listigste en grootste krokodil, had vriendschap met de chimpansee gesloten, maar niet zonder reden. Snap werd oud en had last van zijn tanden en kiezen, en daar Kiko ook zo'n beetje voor oerwouddokter speelde, had Snap Kiko broodnodig om zijn gebit in orde te laten brengen.

De vriendschap tussen Snap en Kiko zou zeker eeuwig geduurd hebben, als Kiko op zekere dag niet een vreemde inval had gekregen.

„Dat eeuwige kokosnoten eten en vruchten knabbelen hangt me de keel uit," zei hij tegen Snap. „Ik wil ook eens een lekker visje hebben."

„Wat moet een aap nou met vis doen?" grijnsde de krokodil. „Maar natuurlijk wil ik je wel even helpen als het moet. Zeg maar hoe je 't wil aanleggen, want je zult toch zeker niet proberen de vissen te vangen met je handen?"

„Laat dat maar aan mij over," zei Kiko. „Als ik maar op je kop mag zitten en je zwemt een eind de rivier op, dan doe ik de rest wel."

En zo gebeurde het, dat Kiko als op een eilandje op de kop van Snap zat en de rivier opvoer om te vissen met een zelfgemaakte hengel. Het duurde niet lang of hij had ook beet, doch toen hij de vis ophaalde, kon Snap zijn vals karakter niet meer bedwingen. Woest hapte hij naar de vis, die vlak voor zijn bek bengelde, en door de schok tuimelde Kiko halsover-kop in de rivier, waar andere krokodillen op hem lagen te loeren.

Al was Kiko nog zo vlug, toch kreeg een van de ondieren nog net zijn staart te pakken. Weg was ie.

En Kiko mocht van geluk spreken, dat hij alleen maar zijn staart inboette. Maar sindsdien was het finaal uit met de vriendschap tussen Snap en Kiko. En als jullie deze zomer in een dierentuin komen, moeten jullie maar eens goed opletten. Je zult dan zien, dat de chimpansee geen staart meer heeft en alleen nog maar nootjes en vruchten eet.

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Touwsnor gaf de moed echter niet op en het paard rende wat het kon langs de wegen. Tommie's touw zou nog eens uitkomst moeten brengen. Ze klommen van de bok af.

Vlug spanden ze toen het touw dwars over de weg en verborgen zich in het kreupelhout. Daar kwam het paard van Touwsnor, briesend en blazend, aan.

Het struikelde over het touw en sloeg voorover, waarbij Touwsnor met een grote boog van zijn rug afvloog en zijn jas in een uitstekende afgebroken tak bleef haken.

Daar hing hij nu tussen hemel en aarde en zag geen kans meer om los te komen. Nou, Tommie en Pingwing deden ook geen moeite om hem te helpen. Zij grepen Touwsnor's paard.

Vlug sprongen ze in het zadel en reden weg. Het paard maakte zich eerst wel erg nijdig, maar daar trokken ze zich geen sikkepitje van aan.

Ze lieten het beest draven en ze merkten wel dat het nog heel best uit de voeten kon, ondanks zijn houten poot. Het sprong zelfs met gemak over een brede sloot.

Toen ontmoetten ze een heraut, die net voorlas dat hij, die den koning weer zou genezen, 10 000 gouden munten zou ontvangen. Dat was iets voor Tom en Ping.

Ze reden zo vlug ze konden naár het paleis van den koning, want ze moesten eerst vragen wat de koning voor een ziekte had, anders konden ze hem natuurlijk niet genezen.

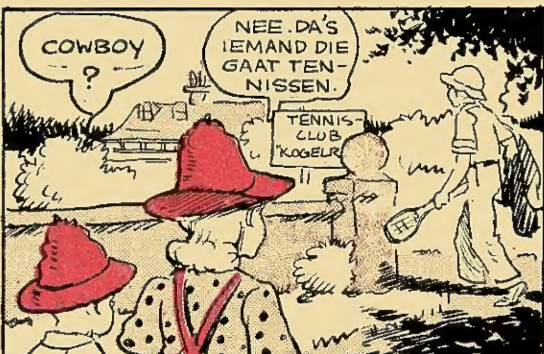
Het was al donker toen ze aankwamen. Ze bonden hun paard aan een boom vast en stapten naar de ingang. Daar zat een wachter, maar die sliep als een beer in de winter.

WILLY WEETAL'S
DOOR
-R-M-BRINKERHOFF-
BOB, NU ZIJN WE EINDELIJK BIJ TANTE FIEN EN ZO'N BEETJE IN DE WILDERNIS!

JIJ BENT 'N STADSKINDJE, HE? NOU, IK ZAL JE EENS WAT LATEN ZIEN. KOM MAAR MEE !!!
IK WIL 'N ECHTE COWBOY ZIEN! NET EEN ZOALS ER IN MIJN PRENTENBOEK STAAT!

IS DAT ER EEN ?
NEE. DAT IS DE WINKELIER !!!
JIM EN CO
KOLONIALE WAREN

COWBOYS ?
NEE. DAT ZIJN VERKENNERS DIE 'N UITSTAPJE MAKEN !!

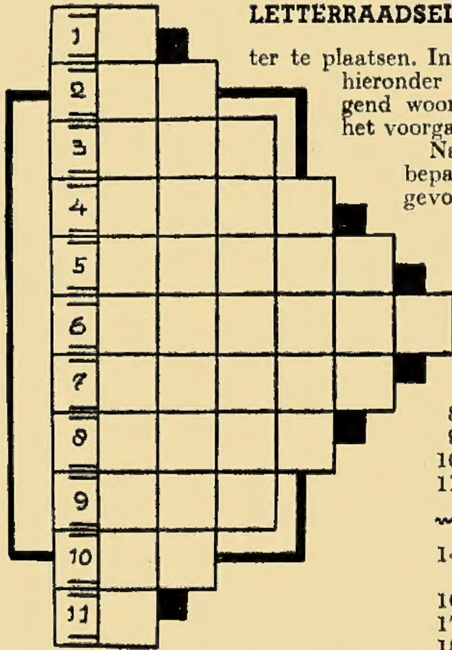

COWBOY ?
NEE. DA'S IEMAND DIE GAAT TENNISSEN.
TENNIS CLUB "KOGELR"

BENZINE
COWBOY ?
NEE. DAT IS DE EIGENAAR VAN DIE ZAAK.

COWBOYS ?
NEE, DIE SPELEN ALLEEN MAAR GOLF !

IK WIL 'N COWBOY ZIEN! IK WIL 'N COWBOY ZIEN!!
R. M. BRINKERHOFF

BONT ALLERLEI

LETTERRAADSEL In het eerste en laatste vakje krijgen wij een bepaalde letter te plaatsen. In de andere vakjes woorden in de hieronder gestelde betekenis. Ieder volgend woord heeft de letters in zich van het voorgaande.

Na no. 6 nemen wij er telkens een bepaalde letter af, totdat het woord gevormd is zoals gevraagd wordt.

1. Een medeklinker.
2. Voegwoordje.
3. Kippenloop.
4. Vervelende.
5. Golven.
6. Hetgeen men met vlees doet.
7. Stad in N.-Brabant.
8. Bloedbuisje.
9. Aanstonds.
10. Sneeuwvoertuig.
11. Een medeklinker.

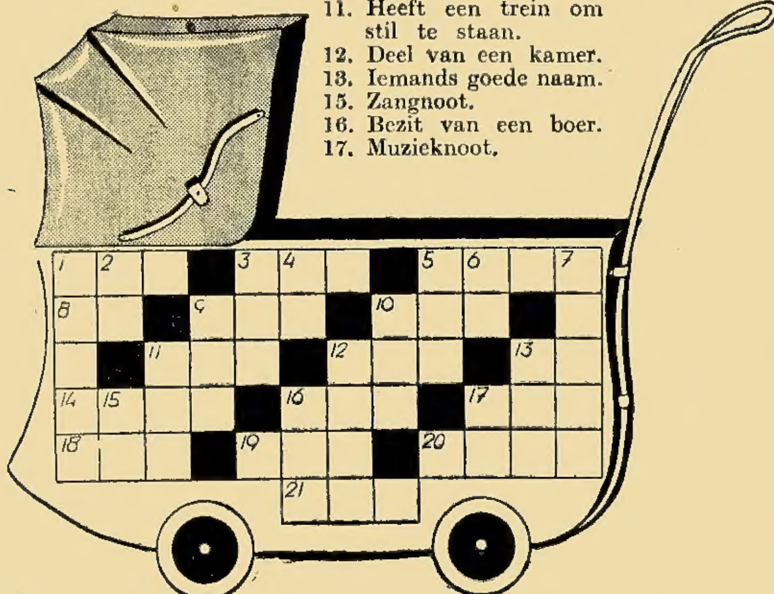
KINDERWAGENPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Een ... en boog.
3. Hoofddeksel voor jongens.
5. De aardappelen zijn goed....
8. Stang tussen twee wielen.
9. Geen vrouw.
10. Tegengestelde van: moedig.
11. Grote rivier.
12. Vallei.
13. Landbouwwerktuig.
14. Ander woord voor: pronkziek (dat meisje is....).
16. Dik.
17. Wijfjeshert.
18. Rekenopgave.
19. Biljartstok.
20. Hoofdstad van Zwitserland.
21. Ander woordje voor: ernstig (hij is ... gevallen).

Van boven naar beneden:

1. Hoofdstad van Frankrijk.
2. Bevroren water.
3. Kookt men in.
4. Voegwoordje.
5. Lichaamsvocht.
6. Tikkie, jij bent ..!
7. Neerslag.
9. Afstand (meer dan een km).
10. Dunne plank.
11. Heeft een trein om stil te staan.
12. Deel van een kamer.
13. Iemands goede naam.
15. Zangnoot.
16. Bezit van een boer.
17. Muzieknoot.

Oplossingen vorig nummer

WIE KENT DIE PLAATSJES?

K T E : Kortgene.
R N E : Renesse.
U R K : Ouwerkerk.
D S L : Dirksland.
P V T : Poortvliet.
S O E : Goes.
E S K : Ierseke.

HOE HEET DE PAASHAAS?

Wanneer je de letters in de juiste volgorde hebt gezet, krijg je te lezen:
K a r e l H a z e n p e p e r.

VOOR WIE IS DAT?

Voor onze brave kindertjes.
Voor-onze-brave k-in-d-r-t-j(am)es.

TEKEN JE MEE?

Alleen de hokjes, waarin zich een zwart puntje bevindt, kleuren.

WAT? HOE? WAAR?

P. TER KA
OHE
1

1. Wat is het beroep van dien meneer?

DR. I. TENGIER
E/V
2

2. Hoe oud is deze meneer?

D. O. TER MART
3

3. Waar woont deze meneer?

ONS·KNUTSELCLUBJE· WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

TRACHT EEN PAAR RONDE KARTONNEN DOOSJES OP DE KOP TE TIKKEN. DAT IS HET BIZONDERSTE MATERIAAL

JE BEPLAKT BEIDE DOOSJES MET GEKLEURD PAPIER OF JE BESCHILDERT ZE MET WATERVERF

HET BOVENSTE DOOSJE VERKNIP JE ALDUS

HET BOVENSTE KNIP JE ALS VOLGT

VAN EEN PAAR LAPJES MAAK JE NOG EEN ROND KUSSEN

BEIDE DOOSJES AAN ELKAAR BEVESTIGEN MET EEN KOPEREN PENNETJE

EN HIER IS ONZE ZETEL

J. G. CONE

er	wm	nz
ee	nz	tno
aak	om	lu
wa	gg	ee

PIET KONIJN HEEFT HIER EEN AANTAL LETTERS NEERGESCHREVEN. WELKE TE ZAMEN EEN SPREEKWOORD VORMEN. DOOR IN HET JUISTE HOKJE TE BEGINNEN, EN DE PAARDENSPRONG TE VOLGEN VINDT U DE GOEDE VOLGORDE DER LETTERS!

WE TEKENEN EEN HAASJE

HET DAPPER MUISJE

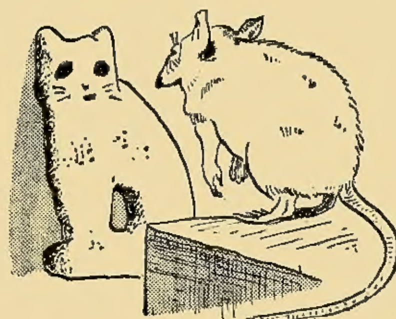
Wat roerde dáar in 't donker
Door 't stil verlaten huis?
't Was Pips, de kleine stouterd,
Een leuke, grijze muis.

Ze tippeld' allerwegen,
Bleef d' hele nacht op pad,
Totdat zij, plots, in 't donker,
De snuit zag van een kat.

Het beest bleef roerloos zitten,
En keek ons Pipsje aan,
En Pips dacht: kom, ik smeer 'm,
Ik moet hier gauw vandaan.

Toch bleef ons Pipsje zitten,
't Rook heerlijk naar taai-taai.
Wat deert het, dacht ons muisje,
Dat ik haar even aai?

Voorzichtig stak z' haar pootje
Tot bij de kattensnuit,
En wonder boven wonder.
Die kat gaf geen geluid.

Pips gaf haar nog een duwtje,
De poes viel op haar kop
En Pips sprong zonder aarz'len
Pardoes er bovenop.

Haha, wat was dat heerlijk,
Taai-taai, zo geurig fijn,
En suiker aan de voorkant...
Dat was nog een festijn!

Ons Pipsje at zijn buikje
Heel netjes kogelrond....
't Was d'eerste keer dat
't voorkwam,
Dat.... 'n muis een kat verslond.

VALLY

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB VERTELT EEN SPROOKJE!

